

i povinnost vyučovati a vychovávat ke službě, pod ustanovení § 132 tr. zák. Neodůvodněnou zmateční stížnost bylo proto zavrhnouti.

Čís. 3248.

Ustanovení § 266 tr. zák. nepředpisuje, by soud při jeho použití zaměnil vězení v mírnější stupeň nebo snížil zákonný trest pod nejnižší trestní sazbu; ani poslední odstavec § 260 tr. zák. neukládá soudu povinnost, by v případě § 260 písm. b) tr. zák. snížil trvání trestu pod nejnižší zákonnou trestní sazbu, nýbrž zůstává to jeho volnému uvážení; nejde tu tedy v těchto směrech o porušení nebo nesprávné použití nějakého pro soud závazného předpisu zákona, jak je má na mysli čís. 11 § 281 tr. ř., nýbrž o výkon volného rozhodování soudu.

Nezletilost (okolnost, že je pachatel na hranici zletilosti) není při přečinech a přestupcích podle § 264 a) tr. zák. (odchylnou od ustanovení § 46 a) tr. zák.) okolností polehčující, nýbrž toliko blízkost nedospělosti.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1928, Zm I 303/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. března 1928, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými přečinem proti veřejnému pokoji a řádu podle § 303 tr. zák., vyhověl však v neveřejném zasedání odvolání obžalovaných z výše trestu a změnil rozsudek v tomto výroku v ten rozum, že se každému obžalovanému ukládá použitím §§ 266, 260 b) tr. zák. trest tuhého vězení na 14 dnů, zostřeného a doplněného postem týdně.

D ů v o d y:

Rozsudkem soudu první stolice byli obžalováni uznáni vinnými přečinem podle § 303 případ. 3 tr. zák. a za to odsouzeni podle § 303 tr. zák. použitím §§ 266 a 260 b) tr. zák. každý do tuhého vězení v trvání jednoho měsíce, zostřeného jedním postem. Zmateční stížnost obžalovaných napadá tento rozsudek důvodem zmatečnosti podle § 281 čís. 11 tr. ř., namítajíc, že nalézací soud vykročil ze své trestní moci a z mezí svého práva zmírňovacího a zaměňovacího, vyměřiv obžalovaným podle uvedeného trest na svobodě druhu v § 303 tr. zák. naznačeného a v mezích trestní sazby tohoto ustanovení zákona (tuhé vězení od 1 do 6 měsíců) a zostřiv jej dokonce postem, ač použil, jak uvádí, mimořádného práva zmírňovacího podle § 266 tr. zák. a práva záměny trestu podle § 260 b) tr. zák. Stížnost jest na omylu. Ustanovení § 266 tr. zák. nepředpisuje, by soud při jeho použití zaměnil vězení v mírnější stupeň nebo snížil zákonný trest pod nejnižší trestní sazbu, a poslední odstavec § 260 tr. zák. neukládá rovněž soudu povinnosti, by v případě v tomto § pod písm. b) uvedeném snížil trvání trestu pod nejnižší zákonnou trestní sazbu, nýbrž

zůstavuje to volnému uvážení soudu, jak tomu nasvědčuje slovo »může« v §§ 266, 260, posl. odst. tr. zák. uvedené. Nejde tu tedy v těchto směrech o porušení nebo nesprávné použití nějakého pro soud závazného předpisu zákona, jak je má na mysli čís. 11 § 281 tr. ř., nýbrž o výkon volného rozhodování soudu. Pokud dále jde o stížností vytýkané zostření trestu, nejde tu rovněž o porušení nebo nesprávné použití zákona; ono opatření nalézacího soudu odpovídá naopak předpisu posledního odstavce § 260 tr. zák., jenž výslovně ustanovuje, že v případě použití § 260 b) tr. zák. má být vězení zostřeno podle § 253 tr. zák., který připouští i zostření posty. Námitka stížnosti, že nalézací soud vykročil ze své moci trestní a z mezí svého práva zmírňovacího a zaměňovacího není tudíž odůvodněna. Zmateční stížnost bylo tedy jako neodůvodněnou zavrhnouti.

Naproti tomu jest odvolání obžalovaných částečně odůvodněno. Použití obou zákonných ustanovení § 260 b) a § 266 tr. zák. odůvodňuje vzhledem k tomu, že jsou tu, jak soud první stolice správně vytknul u obou obžalovaných tři polehčující okolnosti (dosavadní zchovalost, částečné doznání, jednání v napilosti) a žádná okolnost přitěžující, sejíti pod zákonnou sazbu § 303 tr. zák., arcit' vzhledem k použití § 260 b) tr. zák. se zostřením podle § 260 posledního odstavce nutným, byť i další polehčující okolnosti, jichž se obžalovaní dovolávají, a to Augustin M. své nezletilosti a Karel Č., že je na hranici zletilosti, nemají při přečinech a přestupcích podle ustanovení § 264 a) tr. zák. odchylkou od ustanovení § 46 a) tr. zák. žádného významu, nýbrž toliko blízkost nedospělosti. K záměně způsobu trestu z trestu tuhého vězení v trest jednoduchého vězení neshledána příčina. Odvolání obou obžalovaných do výše trestu bylo tedy vyhověno.

Čís. 3249.

Zákon zůstavuje znalecký důkaz o pravosti listiny volnému uvážení soudu (§ 135 tr. ř.); zamítnutí takového důkazu není zmatkem čís. 4 § 281 tr. ř.

Při rozhodování o návrhu na osobní předvolání svědka k hlavnímu přelíčení jest zkoumati, zda vyvolaly výsledky jednání při hlavním přelíčení potřebu přesnějšího vyšetření pravdy materiální, než je možno na základě pouhého výslechu svědka v přípravném řízení a sepsaného o něm protokolu.

(Rozh. ze dne 31. srpna 1928, Zm II 39/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 12. prosince 1927, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200 a 201 a) tr. zák. a podle §§ 197, 199 a) tr. zák.